

РЕШЕНИЕ

№. ⁵⁹...../27.02.2020 г., гр. Добрич

В ИМЕТО НА НАРОДА

Добричкият административен съд, в открито съдебно заседание на единадесети февруари, две хиляди и двадесета година, троен състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА ИВАНОВА

ЧЛЕНОВЕ: ТЕОДОРА МИЛЕВА

СИЛВИЯ САНДЕВА

при секретаря **ВЕСЕЛИНА САНДЕВА** и с участието на прокурора **МИЛЕНА ЛЮБЕНОВА** изслуша докладваното от съдия Т.Милева административно дело № 740/2019 год.

Производството е по чл. 185 - 196 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура – Добрич Милена Любенова срещу Наредба №2 за пожарната и аварийната безопасност на територията на община Добричка, приета с Решение №325 от 31.03.2005 г. на Добрички общински съвет. Сочи се, че Наредбата е била приета от ответника при липса на законова делегация за приемането ѝ. Излагат се подробни съображения в тази насока. Поради което и се претендира нищожност на наредбата.

В съдебно заседание, протестиращият, редовно призован, се явява прокурор Любенова, която поддържа протеста на изложените в него основания.

Ответникът – Общински съвет Добрички, се представлява от адв. В. Георгиева. Представя доказателства, че са предприети действия за отмяна на наредбата. В хода по същество изразява становище, че съдът следва да прецени дали наредбата е незаконосъобразна или нищожна и в тази връзка да се произнесе.

В изпълнение на задължението по чл.188 от АПК съдът е съобщил оспорването по реда на чл.181 ал.1 и ал.2 от АПК чрез обявление,

обнародвано в ДВ бр.1/03.01.2020 г., като копие от обявлението е поставил на определеното за това място в съда и го е публикувал в Интернет страницата на ВАС.

Съдът, като извърши преценка на доказателствата по делото, както и на доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Наредбата е приета с Решение №325 по Протокол №21 от 31.03.2005 г. на Добрички общински съвет. По делото са приложени доказателства, от които се установява, че е спазена процедурата по приемане на Наредбата. Изготвен е бил доклад по чл. 26 от ЗНА. Представени са и становища от заинтересовани лица. Оспорените разпоредби като част от Наредбата са приети от компетентен орган, в писмена форма, при спазване на изискванията за кворум и начин на гласуване, регламентирани в чл. 27, ал. 4 и ал. 5 от ЗМСМА. С оглед на това съдът намира, че наредбата е валиден нормативен административен акт, действащ към момента на оспорването.

При преценката за съответствието обаче на оспорената нардеба с материалния закон съдът счита, че тя противоречи на нормативен акт от по – висока степен, в какъвто смисъл протестът се явява основателен. Това е така, защото:

Съгласно чл.76 ал.3 от АПК, чл.8 от ЗНА и чл.21 ал.2 от ЗМСМА, общинските съвети имат нормотворческа компетентност, но ограничена по териториален и предметен обхват. Общинските съвети приемат нормативни актове - правилници и наредби, с които уреждат обществени отношения с местно значение, т.е. същите са териториални нормотворчески органи с обща компетентност. Не всеки въпрос в неговия локален аспект може да стане предмет на уредба на нормативен акт, приет от общински съвет. Съгласно ал.3 на чл.76 АПК, общинските съвети имат право да издават нормативни актове, с които да уреждат обществените отношения от местно значение, но съобразно нормативни актове от по-висока степен. В така ограничената тяхна нормотворческа компетентност не се включва материята, по която има създадена регламентация, приложима на територията на цялата държава, т.е. общинските съвети не разполагат с правомощия, които да ги овластяват да преуреждат материя, уредена с общ за страната нормативен акт. Следователно въпрос, уреден и от общински съвет при наличие на нормативна уредба от по-висока степен, е решен от некомпетентен орган, което е порок, обуславящ нищожност на издадения акт.

В контекста на изложените принципи на нормотворческата дейност на общинските съвети, съдът счита оспорената Наредбата за нищожна. В случая, със същата се регулира пожарната безопасност и

67

аварийната безопасност на територията на общината. Осигуряването на пожарна безопасност и защита при пожари е една от основните дейности на МВР /чл.6, ал.1, т.4; чл.17; чл.58; чл.124 – чл.140 от МВР/. В специалния закон за МВР, както и в действащия към момента на приемане на Наредбата, така и в настоящия не се откриват разпоредби, овластяващи местните органи на власт да приемат такъв подзаконов нормативен акт. В чл.137, т.1 и т.2 от ЗМВР изчерпателно е посочен кръгът на прерогативите на местния орган на власт и той касае съблюдаването на вече създадените правила и норми, както и съвместно въвеждане на изисквания според характерни, свойствени, типични за съответните населени места условия. След като имаме конкретно оправомощаване, то на общинския съвет не е предоставена възможност да приема наредби.

Следователно с протестираната пред съда Наредба ответникът е осъществил нормотворческа дейност свръх своята компетентност, тъй като няма нормативен акт от по - висока степен, който да дава правомощие на Общинските съвети да уреждат този вид обществени отношения на местно ниво, поради което същата се явява нищожна. Допуснатото нарушение при издаването му, т.е. липсата на изначално основание за приемане на такъв подзаконов нормативен акт, сочи на такъв порок, който е достатъчно тежък и до такава степен засяга установения правов ред, че актът не може да съществува дори временно.

Отделно от горното, в чл.1 от Наредбата е определен предметния обхват, като се съдържат по-нататък конкретните правила. Сравнителният анализ на законната регламентация и на подзаконовата регламентация с оспорената Наредба, обосновава изводи за това, че общинският съвет е уредил обществени отношения, за които съществува уредба в ЗМВР, в приетите от Министъра на вътрешните работи Наредби, като и в Закона за управление на отпадъците. С преуреждането с атакуваната наредба на вече уредени обществени отношения, Добрички ОбС е нарушил материалната си компетентност като е излязъл извън рамките на ограничените от чл.76 ал.3 от АПК нормотворчески правомощия. Както се каза и по-горе, нормативният административен акт е приет при липса на материална компетентност, поради което е нищожен.

Предвид изложеното, оспорената Наредба е издадена от некомпетентен орган и е нищожна, поради което и на осн. чл.193 ал.1 от АПК съдът обявява нищожността и. Налице е основанието по чл.146 т.1 от АПК.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът по оспорването следва да възстанови на Окръжна прокуратура – Добрич направените съдебни разноски в размер на 20. 00 лв. /двадесет лева/, представляващи заплатена такса за обнародване на оспорването в „Държавен вестник“.

Мотивиран така и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК,
Административен съд – Добрич, I троен състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА по протест на Окръжна прокуратура гр. Добрич **НИЩОЖНОСТТА** на Наредба №2 за пожарната и аварийната безопасност на територията на община Добричка, приета с Решение №325 от 31.03.2005 г. на Добрички общински съвет.

ОСЪЖДА Добрички Общински съвет да заплати на Окръжна прокуратура - Добрич направените по делото разноски в размер на 20.00 лв. /двадесет лева/.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи.

В случай на неподаване на касационна жалба или ако тя бъде отхвърлена, решението да се обнародва по реда на чл.37, ал.3 от ЗНА и чл.22, ал.2 от ЗМСМА във вр. с чл.194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЗЗЛД

ЧЛЕНОВЕ: 1.

ЗЗЛД

2.

ЗЗЛД